

Poliserna i realityvågen

En kvalitativ publikstudie av serien Poliserna i Våldsvågen

Av: Elsa Arnberg & Nora Andersson

Handledare: Christine Davidsson Sandal

Examinator: Fredrika Thelandersson

Lunds universitet | Institutionen för kommunikation och medier

B-Uppsats 7,5 hp

Medie- och kommunikationsvetenskap, fortsättningskurs | VT 2024

Abstract

I denna uppsats genomförs en publikstudie med sex deltagare som medverkar vid en kvalitativ intervju och närmare bestämt en fokusgruppsintervju. Syftet är att söka förståelse för hur deltagarna upplever ett avsnitt av serien *Poliserna i Våldsvågen*. Detta utifrån teman om reality-tv-genren, underhållning och autenticitet. Studien tillämpar Ervin Goffmans dramaturgiska teori och hans teoretiska modeller om bakre region/främre region samt framställning. För att finna bredare förståelse appliceras även begreppet *mellanregion*, framtaget av Joshua Meyrowitz. Som tidigare forskning till studien står främst Anette Hills studier om reality-tv och hennes definition av begreppen *autenticitet*, *Factual Television* och *infotainment*. Studien finner att respondenterna upplever *Poliserna i våldsvågen* som ett reality-tv-program. Det här baserat på formatet och karaktäristiska element som respondenterna förknippar genren med. Vidare finner studien att två respondenter upplever avsnittet som endast underhållande medan resten upplever att det är en kombination av information och underhållning - dock med ett övervägande underhållningssyfte. När det gäller autenticitet ger respondenterna komplexa svar.. De antyder en generell upplevelse av innehållet som autentiskt men däremot inte fullt ut. Det här då polisens framställning upplevs förskönad och materialet klippt och iscensatt. Ur detta dras slutsatser om att autenticiteten i avsnittet upplevs försvagad.

Innehållsförteckning

1. Inledning	3
1.2 Syfte och frågeställning	4
1.3 Tidigare forskning	4
1.4. Metod	6
1.5. Teorikapitel	8
2. Analys	10
2.1 Reality-TV genren och underhållning	11
2.2 Autencitet	17
3. Slutsatser/diskussion	22
4. Käll-/referensförteckning	24
5. Bilagor	26

1. Inledning

Den senaste tidens nyhetsrapportering har präglats av dagliga rapporter kring våld i kriminella miljöer. Fokus är det dödliga skjutvapenvåldet och explosioner som enligt statistik från BRÅ (2023) ökat under de senaste åren (Brottsförebyggande rådet, *Dödligt skjutvapenvåld i Sverige och i övriga Europa*, 2023). Den primära orsaken till att våldet ökat beror till stor del på konflikter inom kriminella miljöer där inte längre bara aktiva medlemmar drabbas utan även anhöriga och i enstaka fall civila. (Brottsförebyggande rådet, *Dödligt våld i Sverige sedan 1990*, 2024). Det är av stor vikt för Sveriges regering att få bukt med våldet som följer av kriminella nätverk. Att öka tryggheten och motverka kriminaliteten är därför en prioriterad fråga (Regeringen, *Breda satsningar ska förebygga brott*, 2023). På uppdrag av regeringen samarbetar flera myndigheter inklusive Polismyndigheten som bär ett stort ansvar och arbetar brett för att motverka rädsla och kanske allra främst kriminaliteten (Polisen, *Organiserad brottslighet - polisens arbete*, 2023).

TV4 har skapat en serie med titeln *Poliserna i våldsvågen*. Syftet med serien är att ge tittare en inblick i polisens arbete som utförs i en tid då Sverige skakas av skjutningar och explosioner (TV4-play, *Poliserna i Våldsvågen*, 2024). Till skillnad från nyhetssändningar och samhällsdebatter kastar serien ljus över polisens konkreta arbete mot gängkriminalitet, snarare än på vad som sker inom de kriminella gängen. I fokus står de tre patrullerande poliserna Rissa, Michael och Rickard från Stockholmspolisen. På nära håll får tittare bland annat ta del av när de åker på utryckningar, hanterar skottskadade, visiterar, och samtalar med medborgare etc. Serien utspelar sig i Stockholms förorter, särskilt utsatta områden såsom Flemingsberg, Alby, Solna, Huddinge och Järva.

Sedan 1990-talet, då Reality TV fick ett uppsving, har olika programidéer utvecklats och etablerats allt mer som en genre på diverse tv-kanaler (Hill 2015: 9). Annette Hill har under flera år forskat om Reality-TV. I sin bok *Reality tv* (2015), presenterar hon att genren kännetecknas av en idé om att skildra verkligheten med ”vanliga” människor som huvudpersoner. Det finns inget detaljerat manus som styr utgången utan formatet bygger snarare på att framställa spontana situationer och interaktioner (Hill 2014:14). En serie som *Poliserna i våldsvågen* kan enligt Hills definition och studier tillhöra en gren inom reality-tv genren kallad *Factual Television* (Hill 2015: 9). *Factual Television* syftar till informativa program som genom fakta visar upp verkligheten.

En motsvarighet till *Poliserna i våldsvågen* är den amerikanska TV-serien *Cops* (1989), där tittarna får följa polisens patrullerande arbete i USA. Serien blev en succé från start och har sänts i över tre decennier. Trots sin framgång har *Cops* mött betydande kritik, bland annat för att vara rasistisk och för att främja polisivåld. (Dagens ETC, 2020). Likt *Cops* har *Poliserna i våldsvågen* sedan dess premiär den 19 februari 2024 både hyllats och kritiserats. På främst medieplattformar, såsom Tiktok och Flashback, har stor uppmärksamhet riktats mot serien vilket mynnat ut i flera diskussioner där publiken både hyllar och kritiserar innehållet såväl som polisens framställning och bemötande mot allmänheten.

1.2 Syfte och frågeställning

Syftet med studien är att utifrån *Poliserna i våldsvågen* finna en bredare förståelse för publikens upplevelser av reality-tv och mer specifikt undergenren *Factual Televisions* samt underhållning. Studien ämnar också att undersöka huruvida publiken till *Poliserna i våldsvågen* upplever innehållet som skildras som autentiskt. Eftersom studien utförs genom en publikanalys är den relevant utifrån Hills (2015) argument om att trots att det finns en rikedom av studier inom reality-tv idag är det förvånande att publiken många gånger är frånvarande från denna berättelse (Hill, 2015:19). Studien kommer bidra till forskning om reality-tv med inriktning på skildring av polisarbete, samt ge en svensk kontext till ämnet.

Frågeställningarna lyder:

- 1) Hur upplever publiken *Poliserna i våldsvågen* i relation till reality-TV genren och underhållning?
- 2) Hur upplever publiken det autentiska perspektivet i *Poliserna i våldsvågen*?

1.3 Tidigare forskning

Begreppet reality-tv är svårdefinierat. För att skapa en solid grund vid tidigare forskning har således olika forskare presenterat egna definitioner av begreppet. Bagdasarov, Z et al (2023) definierar Reality-TV som genre utifrån tre kriterier. Dessa lyder: 1) Program som har högt anspråk på verklighet, 2) Program som betonar handlingar och känslor utifrån riktiga personer, det vill säga personer som inte är skådespelare, 3) Program som ofta är en

kombination av autentiskt material och iscensatta bilder, exempelvis övervakningsbilder och videor respektive fiktiva rekonstruktioner (2023: 299-300).

I artikeln skriven av Robin L. et al. (2003) radar författarna upp liknande element som definitionen av reality-tv ovan men definitionen när det gäller verklighetsanspråk i reality-tv skiljer sig till viss del åt. Medan Bagdasarov. Z et al skriver 1a.) Program som har högt anspråk på verklighet, skriver istället Robin L. et al. 1b.) Program där delar av verkligheten är med. Detta exempel visar på små men ändå avgörande skillnader för definitionen av Reality TV.

Hill (2020) menar också att en definition av reality-TV är svår att åstadkomma. Hon beskriver genren som en "behållare" för en rad olika program, serier, format och engagemang där delar av dokumentärer, talangshower, game - och talkshows, såpoperor etc blandas för att producera undergenrer. Med det i åtanke har standarddefinitionen av reality-TV blivit en mediamix av fakta-underhållning (2020:9). Hill har författat flera studier om Reality-TV och utvecklat idéer och perspektiv.

Kathleen Curry (2001) artikel om *Cops* är en publikstudie med fokus på deltagarnas reaktioner på serien. Metoden som används liknar denna studie till viss del. Curry genomförde dels enkätundersökningar men även fokusgrupper med studenter i varierande åldrar och kön. Likt denna används ett avsnitt från serien. I fokusgrupperna framkom att publiken ansåg att det som visas till viss del blir orättvist då poliserna agerar olika beroende på var de spelar in samt att det inte representerar verkligheten. De framkom också att underhållning är en stor faktor och att det är de våldsamma i serien som lockar många tittare.

Kailee Lloyd (2024) studie representerar en nyare utvärdering av *Cops* och i den framkommer bland annat att program som visar kriminalitet oftast inte stämmer överens med verklig statistik. Mycket av fokuset ligger också på huruvida en serie som *Cops* borde få produceras eller inte.

Sjöberg, J., Cassinger, C. and Rampazzo Gambarato, R. (2023) Studie om offentliga aktörers strategier på sociala medier kan vara användbart i denna studie. Den visar att polisens egen framställning på instagram upplevs öka trygghetskänslan hos respondenterna samt att poliserna blir mer "mänskliga" och då lättare att relatera till. De framhäver även hur

respondenterna trots positiva upplevelser också påpekar att deras arbete upplevs som tvetydigt och oklart i vissa fall. Exempelvis huruvida polisen vill uppfattas som lättsam eller som seriös. Denna artikel använder även Photo elicitation vilket är en metod som också används i denna studie.

María T. Soto-Sanfiel och Diego F. Montoya-Bermúdez (2022) har gjort en studie om hur dokumentärer om sanna brott (True crime documentaries - TCD) tas emot i kulturella miljöer med olika brottsfrekvens. Deras studie utgår från respondenter varav hälften är från Colombia (hög brottsfrekvens) och hälften från Singapore (låg brottsfrekvens). Studien visar bland annat att motivet till varför publik från olika kulturella miljöer med olika brottsfrekvens tar del av program kan skiljas åt. Exempelvis tittar Singaporianer på TCD främst för underhållning och för att uppleva känslor medan colombianer för det mesta skaffar sig överlevnadsförmåga och lär sig om mördare och deras kulturella sammanhang.

1.4. Metod

Den metodologiska ansatsen för studien är kvalitativ fokusgruppsintervju. Urvalet av deltagare gjordes med en strategisk snöbollsmetod, vilket innebär att deltagarna valdes ut med hjälp av att fråga bekantas vänner samt familjer. Detta gjordes utifrån två kriterier; ålder och kön. När deltagarna Metoden användes för att ge fokusgruppen rättvisa förutsättningar till varierande infallsvinklar och upplevelser. Eftersom studien inte riktar sig till någon specifik ålder eller kön definierades detta urval som ett viktigt kriterium att uppfylla för att en så bra representation som möjligt skulle åstadkommas. Även för diskussionen var det viktigt för att undvika vinkling, exempelvis att en upplevelse skulle representeras och vara förknippad av vad ett visst kön tycker. Sex personer valdes ut och döptes om till Lisa (54 år), Knut (23 år), Ylva (20 år), Thea (84 år), Axel (48 år), samt Jesper (73 år).

Intervjupersonerna fick ingen information om vad studien ämnade undersöka. Detta för att de individuella upplevelserna och allmänna intryck skulle stå i fokus. Första avsnittet av serien *Poliserna i våldsvågen* visades för samtliga under 45 minuter. Denna del av metoden kallas för Photo elicitation och innebär när en bild av någon form, i detta fall en serie, används i intervjun som underlag (Harper 2002:56). Avsnittet visades utan reklam då det inte var relevant för studien. Efter avsnittet hade visats tillfrågades samtliga om de tagit del av serien

tidigare, men av tillfällighet hade ingen gjort det. Därefter genomfördes gruppintervjun utifrån instruktioner och anvisningar kring fokusgruppsintervjuer från boken *Metoder utifrån medie-och kommunikationsvetenskap* som ansågs vara lämpligast att tillämpa (Ekström, M et al., 2019). Diskussionen utgick från öppna, semistrukturerade intervjufrågor, det vill säga en kombination av anpassade frågor samt spontana följdfrågor. Detta upplägg kunde bidra till att reducera missförstånd och förtydligande av svar, vilket kunde tänkas fördelaktigt i en fokusgrupp då intervjupersonerna lättare kunde gömma sig med att inte svara (Kvale & Brinkmann, 2014:155). Ursprungliga idén var att ställa relativt få intervjufrågor och låta fokusgruppen driva diskussionen självständigt framåt med följdfrågor som komplettering. Dock uppstod inte den självgående diskussionen som förväntades och därför ställdes cirka 25 intervjufrågor och följdfrågor sammanlagt. Gruppintervjun spelades in och pågick i 1 timme. Därefter transkriberades samtligt intervjumaterial i ett enskilt dokument som färgkodades utifrån person. Efter transkribering kunde det utläsas att Thea, den äldsta intervjupersonen, inte var så delaktig. Knut och Ylva, som representerade de yngre åldrarna, deltog mer än Thea men inte lika mycket i diskussionen som de andra gjorde, vilket vidare kommer att tas hänsyn till i analysen.

Med intervjuer tillkommer även etiska dilemman gällande samtycke och hänsyn till personlig integritet (Kvale & Brinkmann, 2014:78). Samtliga deltagare blev informerade om deras rättigheter samt skrev under med sin signatur att intervjun får spelas in och användas som studieunderlag. Detta kunde göras då samtliga var över 18 år. De informerades också om att deras medgivande alltid kan dras tillbaka utan vidare förklaring och att deras medverkan är anonym.

Att använda en kvalitativ fokusgrupp skriver Ekström och Johansson (2019:125) kan vara att föredra när den sociala interaktionen mellan deltagare kan gynna utfallet av intervjun. De skriver även att när ämnet, som intervjun utgår ifrån, handlar om något som i vardagligt tal skulle diskuteras bland fler eller utövas i grupp, exempelvis att titta på tv är fokusgrupp att föredra (Ibid). Således ansågs denna metod relevant för denna studie då analysen utgår ifrån ett serieavsnitt och publikens upplevelse av det. Fokusgrupp kan även bidra med en diskussion där deltagarna tack vare social interaktion kan ge utvecklade svar och inspireras av varandra vilket även det kan stärka studien. Att använda sig av *Photo elicitation* kan enligt Harper (2002) främja djupare diskussioner då hjärnan ur ett evolutionsperspektiv lättare kan

finna förståelse för visuell information jämförelse med verbal information. Detta i kombination med fokusgrupp kan tänkas bredda respondenternas perspektiv.

Kvalitativ metod dit fokusgrupp tillhör är en paraplymodell och syftar till metoder som ämnar att få en djupare analys av personers upplevelser, tankar och känslor (Ekström & Johansson, 2019:101-2). Komplexiteten med kvalitativa metoder är att svaren som ges, inte till fullo kan ses som en sann spegling av en persons upplevelse då den endast finns i dennes huvud (Østbye et al. 2004, s. 141). Därför lades en extra insats i utformningen av intervjufrågor så att svaren tar hänsyn till att det endast är upplevelser och egna reflektioner som mäts. Kvalitativ metod ger inte konkreta svar i exempelvis siffror som sedan kan representera den större massan utan fokuserar snarare på en mindre grupps åsikter. Detta kan både ses som en fördel och nackdel då den å ena sidan bidrar till djupare förståelse för ett fenomen men samtidigt inte ger tydliga svar som går att applicera i större utsträckning. För denna studie är syftet att få en djupare förståelse för människors upplevelse av framställning vilket ledde till att en kvalitativ metod i form av fokusgrupp passar bättre än exempelvis en kvantitativ metod.

1.5. Teorikapitel

Studien tillämpar Erving Goffmans dramaturgiska teori då den erbjuder en bredd av infallsvinklar som går att relatera till reality-tv genren samt begreppen autenticitet och framställning. Teorin behandlar också komplexiteten mellan verklighet och fiktion, vilket kommer diskuteras i studien. Goffmans teori om bakre och främre regionen är relevant till analysen för att bredda förståelsen av framställning av innehållet i serien samt publikens upplevelser. En ytterligare modell som kommer att användas är Joshua Meyrowitz teori om en “middle regent” som i denna studie översätts till “mellanregion”.

Reality-TV besitter komplexitet ur flera aspekter men framförallt i ordet “reality” som på svenska kan översättas till verklighet - “verkligh-tv”. Enligt Nationalencyklopedin definieras verklighet som “en sammanfattning av allt som faktiskt och påtagligt förekommer i världen” (Nationalencyklopedin, 2023). Hill menar att *autenticitet* är relevant vid diskussioner om Reality-tv (Hill, 2019:138). Autenticitet är nära besläktat med verklighet och begreppen relaterar ofta till varandra, men medan verklighet hänvisar till det som faktiskt existerar refererar autenticitet mer till vad som är äkta och pålitligt (Hänström, 2007). Goffmans två

begrepp, främre region och bakre region som på svenska översätts till främre -och bakre -regioner använder han vid sina studier för att beskriva social interaktion och framställning som i denna studie används i diskussion om autenticitet hos polisens framställning samt innehållet i serien. Främre regionen avser den offentliga sfären där människor både interagerar och observerar varandra medan bakre regionen avser människors privata sfär där individen kan förbereda sig, utvärdera sina främre regioner och slappna av (Goffman 2020:31-2). Främre regionen kan exempelvis i reality-tv som *Poliserna i våldsvågen* vara när en individ tillbedes säga något eller göra något som innan planerats och repeterats. Bakre regionen däremot kan vara om en person filmas äta, sova eller dylikt där den inte "framträder" eller visar en fasad.

Bakre regionen, beskriver Goffman, sitter i anknytning till en främre region. I bakre regionen sker som tidigare nämnt alla förberedelser som kan tänkas behövas, han liknar det till bakom kulisserna. Här kan individen vila från sina framträdanden och fasader (Goffman 2020:176-77). Många argumenterar för att det speciella med reality-TV är att genren tillåter tittarna att observera deltagarnas bakre region (Ganetz 2008:19). I *Poliserna i våldsvågen* tillåts exempelvis publiken att observera polisens arbete på nära håll. Arbetet som skildras är något som allmänheten vanligtvis inte har insyn i och därför skulle programmet kunna sägas spegla "bakre regionen". Men trots att tittarna till serien får tillgång till någonting som det vanligtvis inte har tillgång till bör man, enligt Hillevi Ganetz (2018), ifrågasätta om "bakre regionen" faktiskt är det publiken får ta del av i realityserier som *Poliserna i våldsvågen*.

Meyrowitz har tagit fram en utvecklad variant av Goffmans teori. Han skriver att med främre och bakre regionen som bas kan man se framställning i en sidovinkel där individens skiftning mellan regionerna syns. Detta perspektiv kallar han för middle regent, som på svenska översätts till mellanregionen (1986:46-7). När inte individen i fråga haft möjlighet att befinna sig i en bakre region och då inte kunnat förbereda en främre region, får vi se en mellanregion där delar av bakre och främre regionen syns samt hur en individ skiftar från bakre till främre regionen och vice versa (Ibid). Ett tydligt exempel på det kan vara i realityserier som *Poliserna i våldsvågen*. Exempelvis kan poliserna ena sekunden stå och småprata med varandra eller vila, vilket med stöd ur Ganetz (2008:19) kan tyda på en bakre region. För att sen andra sekunden snabbt behöva agera på uttryckning där publiken kan tänkas ta del av polisen i sin bakre region där hen förbereder sitt framträdande. För att sedan på plats få se dem stiga in i sin roll, sin främre region som de förberett. Detta perspektiv är alltså tacksamt

att använda när genrer som reality-tv diskuteras och kanske framförallt genren *factual television*.

“It can feel like being trapped between fact and fiction, where news footage of violent acts can be so difficult to comprehend that it seems unreal, and where fake footage of violent acts is passed off as real” - Hill (2007:2)

Detta citat beskriver *Factual Television* som är en gren i reality tv. *Factual Television* har flera subgenrer under sig men det gemensamma för samtliga är att det är underhållning utan fiktion (Hill 2007:3). “Factual” i sin betydelse innebär “ej fiktion” och därav är ett factual underhållningsprogram baserat på fakta utifrån verkliga händelser och problem (ibid). Polisen i våldsvågen som definieras som reality tv faller enligt Hills definition under denna genren då seriens mål är att visa en verklighet och ej fiktion. Det komplexa i detta påstående är att publiken inte kan veta ifall det som visas är autentiskt eller ej. Bara för att tidigare forskning och definition av genren tillhandahåller att det ska vara fakta enligt går det inte att bevisa för publiken. Därför anses Goffmans modell om framställning samt teorin om en mellanregion relevant. Mellan regionen kan i detta fall göra att gränserna mellan främre och bakre regioner suddas. Extremerna i respektive region tas även bort och fokuserar på hur vi ser skiftet i regionerna snarare än att det finns regioner och vad som finns i dem. Detta gör att mellanregionen i *Factual Television* kan ge bättre förståelse för framställning och även hur autentisk innehållet framställs.

2. Analys

I följande avsnitt analyseras det material som samlats in via fokusgruppsintervjun. Detta görs utifrån de teoretiska utgångspunkter som är valda att använda samt den tidigare forskning som angetts ovan. För att besvara studiens två frågeställningar har analysen delats in i två teman.

Dessa teman lyder:

6.1 Reality-TV genren och underhållning

6.2 Autencitet

Respondenterna hade aldrig tidigare sett *Poliserna i våldsvågen*. Det var alltså deras första tillfälle att ta del av seriens material vid fokusgruppsintervjun. Som nämnt tidigare är intervjupersonernas namn utbytta till påhittade namn.

2.1 Reality-TV genren och underhållning

Samtliga respondenter uttryckte vid gruppintervjun att de upplever att *Poliserna i våldsvågen* tillhör reality-tv genren. De motiverade det här genom att jämföra serien med andra program inom samma genre och beskriva karakteristiska drag som de förknippar reality-tv med och uppmärksammat i avsnittet. Citat:

“Vi har ju så mycket annat; Familjen Wahlgren, Paradise Hotel - det ena och det andra. Det är ju klart att de gör ett sådant här program som ligger i samma underhållnings-fåra [...]”.

- Jesper

“Jag håller med och om man jämför Poliserna i våldsvågen med en annan realityserie som Love is Blind kanske det är lite olika syften men i grund och botten är det ju samma sak. Det är bara det som är spännande som tas med för att man ska tycka att det är intressant att kolla vilket känns typiskt reality.”.

- Ylva

Jesper var inte förvånad över att en realityserie som skildrar gängkriminalitet har utformats. Det här grundar han på att genren blivit så stor att nya program hela tiden utvecklas för att underhålla publiken. Jespers upplevelse kan liknas vid hur Hill (2014) beskriver reality-genren i sin bok *Reality-TV*. Hon liknar genren med en container som idag omfattar flera koncept och som ständigt är i utveckling (Hill 2015:9). Att både Jesper och Ylva jämför *Poliserna i våldsvågen* med andra program inom samma genre kan tolkas som att de själva har upplevt spannet av olika koncept och skapat sig en egen förståelse för dess element och format. Ylva exemplifierade exempelvis *Poliserna i våldsvågen* med “Love is Blind” och trots att koncepten är olika kunde hon peka på genomgående element som hon uppmärksammat i både programmen. Ett element var material som inte definieras som tillräckligt spännande är uteslutet och det här förknippar hon även realitygenren med överlag.

Vidare i intervjun antydde majoriteten av respondenterna att deras generella inställning till Reality-TV är negativ. De använde synonymer såsom "fake", "strunt" och "dålig" för att beskriva genren. Tidigare forskning (Hill, 2015) som studerat människors uppfattning av reality-tv går i linje med respondenternas uppfattning. Hill (2015:3) skriver "Reality-TV is often shorthand for what people think is wrong with modern culture - timewasting, low grade, rubbish". Varför en stor andel människor, både vid tidigare forskning och denna studie har en negativ uppfattning är svårt att säga eftersom att genren ändå lockar och engagerar en bred publik (Hill, 3:2014). Vid denna studie skulle det till viss del kunna förklaras genom urvalet av respondenter då deras variation av ålder och kön inte går i enlighet med Edins (2005) statistisk för vilken publik som lockas till reality-tv. Statistiken påvisar bland annat att fler kvinnliga än manliga tittare dras till genren samt att programmen till stor del ses på av ungdomar och unga vuxna (Edin, 2005:35). Liknande siffror för vilka respondenter vid gruppintervjun som tittar på reality-tv i vanliga fall respektive som avfärdar den framkom. Det här speglade även respondenternas svar av att vilja se mer av *Poliserna i våldsvågen*. På frågan om respondenterna kunde tänka sig att kolla på fler avsnitt svarade Knut och Ylva, de två yngsta respondenterna (20 & 23 år) att de skulle kunna göra det. Ylva nämnde att trots att hon är medveten om att det är reality-tv så fångslas hon ändå av innehållet och tycker det är spännande. Knut menade detsamma. Han påpekade att trots att det må finnas aspekter som drar innehållet mot att det känns tillgjort så finns det ju också verklighet i det som visas. Lisa (54 år) sa att det inte är ett program hon uppskattar men att det ändå kan vara lärorikt för hennes arbete. Övriga respondenter, (Jesper 73, Axel 48, Thea 84) svarade att de inte skulle fortsätta att se på serien. Varför de inte ville se mer beror på att de upplevde avsnittet de såg som meningslöst och förvrängt. De motiverade denna upplevelse genom att antyda att perspektiv ofta saknas och att endast det som är "laddat" och/eller "spännande" är med.

"Det dagliga arbetet som också utförs mot gängkriminalitet i till exempel skolor och på polisstationen är helt uteslutet. Det är bara när brottslingarna "slår till" som det dokumenteras och visas upp"

- Lisa

Axel instämde med Lisa och sa:

"Det här är ett så litet utdrag av vad polisen gör. Är man intresserad av att visa polisens faktiska arbete mot gängkriminalitet, kanske man inte bara ska välja det värsta området med

flest skottlossningar i Sverige utan även visa hur det är ute i hela landet. Men det definieras väl inte som tillräckligt underhållande”.

- Axel

Den generella upplevelsen respondenterna har kring att perspektiv saknas skulle kunna liknas med definitionen av genren som går att finna i artikeln skriven av Robin L et.al (2003). I artikeln radar författarna upp element som programmen ofta karaktäriseras av och som respondenterna själva upplever. Ett element lyder:

- *Personerna filmas åtminstone i delar av deras hemmiljö eller arbetsmiljö*

På samma sätt som ett av elementen lyder att “åtminstone delar” i människors miljö filmas, kan respondenternas upplevelse av brist på perspektiv förklaras. Definitionen beskriver inte att alla delar av verkligheten alltid finns med och det gör inte heller respondenterna i sina upplevelser av *Poliserna i våldsvågen*.

Factual Television är som tidigare nämnt i teorikapitlet en gren inom realitygenren. Grenarna skiljs åt då koncepten är olika. *Factual Television* fokuserar på att presentera verkliga händelser, människor, och situationer och har som syfte att informera och utbilda publiken genom att presentera fakta på ett korrekt och trovärdigt sätt (Hill, 2015:29-30). Vid intervjun upplevde Knut och Lisa liknande förhållanden i *Poliserna i våldsvågen* vilket skulle kunna gå i enighet med att serien faktiskt tillhör *Factual Television*. De framhöll att serien bland annat upplevs som informativ i form av att genomgående tema är att man på nära håll får se hur riktiga poliser arbetar. Däremot delade inte alla respondenter upplevelsen om att *Poliserna i våldsvågen* är informativ. Axel och Jesper, upplevde snarare att serien övervägande är underhållning. Enligt Hill har Reality-TV utvecklats i tre steg. Det första steget utvecklades i början på 1990-talet och var då program som karakteriserades som *Infotainment*.

Infotainment avser en hybrid mellan informations- och underhållningsprogram. Hill redogör att när *Infotainment* utvecklades handlade dessa program ofta om brottslighet, polisarbete eller räddningsinsatser (Hill, 2005) vilket *Poliserna i våldsvågen* kan tänkas falla under. Den primära skillnaden mellan *Infotainment* och *Factual Television* handlar om hur stor vikt informationen som presenteras har. Medan *Factual Television* har som primärt fokus att informera, är det primära fokuset med *Infotainment* att istället underhålla med vissa inslag av information. Eftersom Axel och Jesper upplevde att huvudfokuset i *Poliserna i våldsvågen* är

att underhålla trots att viss information presenterades kan deras upplevelser tolkas tillhöra infotainment. Nedan följer ett citat av Jesper och Axel som visar på denna upplevelse.

“Underhållning.... Det ska bara malas och göras till spänning för att underhålla oss. Fokus är inte att sprida information.

- Jesper

“För mig är det en massa knep som egentligen inte försöker diskutera vad problemet med gängkriminalitet är, utan det är mer en typ av underhållning vilket jag tycker är problematiskt när jag ser serien [...]”

- Axel

Både Axel och Jesper menade att deras upplevelser om att *Poliserna i våldsvågen* är skapad ur ett underhållningssyfte går hand i hand med att serien tillhör realitygenren och således deras inställning till genren. I Lloyds (2024) artikel om *Cops* nämns samma sak som residenterna upplevde. Att begäret att underhålla är större än att visa en verklighet. Det här då innehållet som skildras i serien i slutändan endast ska vara underhållande att se på snarare än informativt. Som underlag till deras påståenden stod upplevelser om att problemen med gängkriminaliteten i själva verket inte diskuteras utan det har blivit ett ämne att göra till spänning. Denna upplevelse finns även i Currys (2001) artikel om publikens upplevelse av *Cops*. En av respondenterna i studien (Eric, 20) säger att han upplever att *Cops* publik består av människor som vill känna adrenalin i vardagen och folk som inte själva upplever situationer som filmas. Här finns alltså en likhet mellan denna studie och Currys studie i publikens upplevelser.

Axel och Jespers upplevelser kring att *Poliserna i våldsvågen* brister i informationspraktiker skulle dock även kunna förstås utifrån Hill teori om *Factual Television*. Det här då hon menar att publiken beroende på hur mycket fakta och objektivitet som presenteras i serien bedömer seriens kunskapliga status och således om det är *Factual Television*. Exempelvis nämnde Axel i intervjun att om det var “Uppdrag granskning”, ett program för undersökande och grävande journalistik på SVT, som gjorde en liknande serie som *Poliserna i våldsvågen*, skulle han uppleva det som mer informativt.

“För mig hade det inte varit samma sak, jag hade nog tänkt lite annorlunda. Jag tror jag hade trott mer på det tyvärr. Jag har liksom mer respekt för Sveriges television”

-Axel

Detta då han antydde att programmet är mer opartiskt och baserat på mer fakta. Därmed skulle han ur ett *Factual Television* perspektiv ranka programmet med högre status och på så sätt uppleva det som informativt snarare än underhållning jämfört med hans nuvarande upplevelse.

Soto-Sanfiel och Montoya-Bermúdez (2022) studie om hur dokumentärer om sanna brott (True crime documentaries - TCD) tas emot i kulturella miljöer med olika brottsfrekvens kan vidare användas för att förstå hur respondenterna resonerar om att vilja ta del av *Poliserna i våldsvågen*. Vid studien om TCD avslöjade en tematisk analys att singaporianer tittar på TCD främst för underhållning och för att uppleva känslor medan colombianer för det mesta skaffar sig överlevnadsförmåga och lär sig om mördare och deras kulturella sammanhang (Soto-Sanfiel och Montoya-Bermúdez 2022:2). Enligt Soto-Sanfiel och Montoya-Bermúdez (2022) beror detta till stor del på mängden våld som upplevs i sin kulturella miljö vilket vidare påverkar hur publiken närmar sig dessa program. En säker miljö producerar ofta en mer ytlig och fristående relation med TCD, medan en farlig miljö producerar en djupare, mer psykologiskt komplex och känslomässigt intensiv relation. Singapores deltagare, som lever i en säker miljö med låga brottsfrekvenser visar att de främst tittar på TCD för underhållning och för att uppleva känslor, och särskilt negativa sådana, som de inte upplever i sina normala liv. Däremot uppger colombianer, som bor i vad de själva känner är ett våldsamt land med en hög mordfrekvens, att de tittar på TCD av en mängd olika anledningar t.ex. övervakning (att vara informerad om tidigare berättelser, förstå sin egen kulturella miljö och verklighet och förstå mördarnas mentalitet), social nytta (lära sig överlevnadsförmåga och ha samtalsämnen), mm (Soto-Sanfiel och Montoya-Bermúdez 2022:14)

När det gäller *Poliserna i våldsvågen* svarade två respondenter (Ylva och Knut) att de kan tänka sig att fortsätta se på serien. De var dock tydliga med att detta skulle ske utifrån att serien besitter ett underhållningsvärde snarare än att de skulle göra det på grund av att ta del av information. Likt studien om TCD går Ylva och Knuts resonemang i likhet med singaporianers motiv till att se på TCD. De tycker att *Poliserna i Våldsvågen* innehåller

element som gör serien spännande att se på vilket kan jämföras med singaporianers motiv.

Citat:

“Jag skulle absolut kunna se fler avsnitt. Även fast Poliserna i Våldsvågen är reality-tv som jag vanligtvis inte kollar på så tycker jag att det finns en spänning här som är lockande att ta del av.”

- Ylva

“Jag känner samma. Sådana här program är både spännande och häftiga att se på.”

- Knut

Förvisso upplever de och även resten av respondenterna våldet som speglas i Poliserna i Våldsvågen som intensivt. Detta skulle kunna förstås utifrån den ökade gängkriminaliteten men en viktig aspekt är att de inte upplever någon större rädsla av att se på serien då de känner sig distanserade till innehållet. Distansen beror på att respondenterna inte kan förknippa sin vardag med att de påverkas av den ökade gängkriminaliteten utan är bara någonting de ser via media. Precis som singaporianerna.

Att resten av respondenterna till Poliserna i Våldsvågen inte är intresserade av att se på fler avsnitt av serien kan vidare, till viss del, förstås utifrån (Eschholz, 1997) som Soto-Sanfiel och Montoya-Bermúdezs (2022) använder vid sin studie. Eschholz (1997) menar att medieskildringar uppfattas av individer i relation till deras tidigare erfarenheter, övertygelser och sociala sammanhang (Soto-Sanfiel och Montoya-Bermúdezs 2022:2). Respondenterna som inte ville fortsätta se på *Poliserna i våldsvågen* har en övertygelse om att kriminaliteten inte ska göras till underhållning. De anser att detta dels är ett fult sätt för TV-kanaler att kapitalisera och dels att de hellre objektivt informeras kring brottslighet genom nyheter. Citat:

“TV4 kapitaliserar på våldsvågen och det allvarliga läget, vilket inte är något för mig. Hur ska det kunna vara underhållande att se på när oskyldiga människor drabbas?”

- Axel

Vid fråga gällande huruvida denna serie är ett bra sätt för polisen att visa upp sig på svarade respondenterna olika. Axel och Jesper som tidigare tydligt uttryckt en upplevelse av endast underhållning anser att detta inte är det bästa sättet för polisen att visa upp sig på.

“Alla olika perspektiv är väl bra på ett eller annat vis men detta hör kanske till ett av de mindre bra sätten då det är kommersiell tanke bakom eller det är det som är drivkraften. man drar ju egentligen bara nytta av att det finns problem i samhället”

- Axel

Axel menar alltså på en drivkraft som inte tar hänsyn till problematiken med gängkriminalitet. Medan övriga respondenter (Thea, Lisa, Ylva och Knut) anser att detta är ett bra sätt för polisen att visa öppenhet. Detta ger en tydlig bild av hur upplevelserna skils åt gällande öppenhet, informatik och underhållning.

2.2 Autencitet

Att *Poliserna i våldsvågen* skildrar dagligt polisarbete undgick inte någon av respondenterna. Däremot hade de olika meningar och upplevelser om huruvida autentiskt och verkligt arbetet som skildras i serien är. Det som ifrågasattes var polisens bemötande, agerande och uppvisning då respondenterna inte upplevde detta som taget ur verkligheten. Exempelvis var Knut och Jesper eniga om att ”vanliga poliser på stan” respektive poliserna i serien bemöter medborgare helt annorlunda. De menar att polisen är mycket mindre trevlig när de själva möter dem än när deras bemötande med människor i serien dokumenteras. Citat:

“När man möter polisen, jämfört med hur jag upplever dem i avsnittet, är det helt annorlunda. Polisen kan vara så jävla elaka, det är ett helt annat språk. Detta är naturligtvis mycket snällare. Det märks att polisen är så medvetna, en kamera upptryckt i ansiktet.”

- Jesper

“Jag håller med Jesper, de är inte jättetrevliga när man stöter på dem på stan. Det känns lite som ett skådespel och ibland märker man att bågaren håller på att rinna över men de håller tillbaka för att de är medvetna om att de filmas.”

- Knut

Kopplat till Sjöberg et al. studie (2023) skiljer sig Jesper och Knuts upplevelser åt från de andra respondenterna. I deras studie upplevdes poliserna mer mänskliga och äkta på sina sociala medier snarare än tillgjorda vilket Jesper och Knuts upplevde de som. Däremot visar Currys (2001) studie att en av respondenterna likt Jesper och Knut anser att poliserna agerar tillgjort beroende på situation. Dessa upplevelser kan liknas med hur Goffman (2020:170-173) beskriver att en individ besitter flera olika främre regioner, likt scener som beroende på socialt sammanhang förändras. Således kan de främre regionerna representera olika delar av jaget vilket innebär att det inte nödvändigtvis behöver finnas en osanning som visar vem man är. Han menar att man befinner sig i en främre region i exempelvis sitt yrke och en annan främre region i sin familj eller med vänner och så vidare. I detta fall kan poliserna som filmas tänkas befinna sig i sin främre region som polis. Ett exempel i serien som uppkom under diskussionen:

“Du är maskerad, men jag är inte maskerad, är du rädd”? Det är en sån replik som är inövad för att man ska provocera lite extra den som är maskerad.

- Jesper

Detta kan tänkas vara en främre region hos polisen som filmas för att visa sin professionella roll som passar till det sammanhanget och med Goffmans teori i grunden inte behöva betyda att det speglar en falsk bild. Däremot finns en annan sida av främre regionen där Goffman (2020:127-28) beskriver att autenticiteten försvinner, då individer istället medvetet eller omedvetet använder dem för att förvränga sig själva genom olika föreställningar. I *Poliserna i våldsvågen* när poliserna filmas kan de tänkas vilja framställas på ett specifikt sätt och därför förvränga sig själv snarare än representera sanning. Respondenternas upplevelse av polisernas framställning ligger i linje med detta resonemang. Precis som Goffman teori säger kan man inte veta vilken region vi får se eller om den är autentisk. I detta fall upplevde respondenterna det som tillgjort och medvetet. Trots att autenticiteten hos polisernas framträdanden enligt Knut och Jespers upplevelser förlorar autenticitet så uppfattades den generella autenticiteten i seriens innehåll som autentisk.

“Men det är äkta, om det ligger en död person på marken är det ju äkta. Det som händer är inte fiktion”

- Jesper

“Ja, och hetsen emellan den är ju jätte äkta. Så är det hela tiden att man provocerar och bryr sig inte”

- Lisa

Här svarar respondenterna snarare att det känns autentiskt jämfört med det tidigare utlåtandet gällande polisens bemötande och agerande. Det var inte bara Jesper och Lisa som upplevde innehållet som sanning då de andra respondenterna nickade och stämde in. Blandningen av uppträdande och autenticitet menar Hill ofta tillhör reality-tv som genre (Hill, 2007: 29). Respondenternas upplevelser under diskussionen framhölls likt detta, en blandning av sanning och autenticitet men också förvrängt och ihopklippt.

“En polis kan ju jobba med massa olika saker så det är rätt vinklat till att jobba i ett utsatt område”

-Lisa

Precis som det finns relevans i att använda främre regioner argumenterar folk för att man i reality-tv får se bakre regionen snarare än tillgjorda scener (Ganetz 2008:19). Goffman skriver (2020:183) att i exempelvis tv-branschen så brukar den bakre regionen definieras av alla ställen dit kameran inte riktas vilket säger emot påståendet om en uppvisad bakre region. Samtidigt beskriver Goffman att den bakre regionen också är något privat som varje individ håller stängda för andra vilket i detta fall är det resonemang som respondenterna upplever. Då vi inte men säkerhet kan fastställa vad vi får se och inte blir det en fråga av komplexitet. Meyrowitz teori om en mellanregion kan i detta fall vara relevant att applicera i förhållande till respondenternas upplevelser. Detta tillskott kan bidra till där vi istället kan få se hur personerna, i detta fall poliserna vandrar mellan främre regioner som i exemplet med masken och mellan en mer avslappnad och icke förberedd fasad. Meyrowitz (1986:4) skriver att bakre regioner också snabbt kan övergå i en främre region vilket i genren Factual Television som polisen i våldsvågen faktiskt är ofta är fallet. Därför är mellan regionen intressant. Detta kan

upplevas som icke autentiskt med som tidigare konstaterats upplever respondenterna ändå att innehållet till viss del är sanning och inte bara skådespel.

Factual Television som genre syftar till att visa fakta och Hill har i sin forskning kommit fram till att publiken ser *Factual Television* ur ett sanningsenligt perspektiv och upplever innehållet som autentiskt. Dock att just exemplifiera *Poliserna i våldsvågen* som format med andra seriers format var en genomgående diskussion vid fokusgruppsintervjun. Knut jämförde *Poliserna i våldsvågen* med den fiktiva serien "Rookie". Citat:

"Jag kollade på serien rookie för ett tag sedan. Alltså om man skulle jämföra Poliserna i våldsvågen med den serien så är det inte jättestor skillnad. I båda är allting så välformulerat och korrekt utfört. Det är som att polisen ska hyllas i båda serierna och att det ska framföras att polisen gör ett jättebra jobb fastän det kanske inte alltid är så".

- Knut

Jesper nickade instämmande och sa:

"Ja, det är ju gränsen mellan fiktion och verklighet hela tiden".

- Jesper

Respondenterna upplevde *Poliserna i våldsvågen* att likna många fiktiva serier som finns att se. Bland annat "Rookie" samt även "Tunna blå linjen". Trots tidigare diskussion om autentiskt innehåll upplevde respondenterna att detta faktum gällande likheterna i polisserier som är fiktiva och serier som *Poliserna i våldsvågen* gör att tron på innehållet blir försvagat. Bagdasarov, Z et al (2023) definierar reality-tv utefter kriterier varav en lyder "program som ofta är en kombination av autentiskt material och iscensatta bilder" vilket då ur detta perspektiv på serien är i enlighet med respondenternas upplevelser om innehållet som inte endast autentiskt. Detta skulle kunna relateras till respondenternas upplevelse, exempelvis Knuts jämförelse med "Rookie", av att det bara var verklighet till viss del men att annat material upplevdes som fiktion; det vill säga icke autentiskt och snarare iscensatt. Däremot skriver Hillevi Ganetz att reality-tv hävdar att de bara återspeglar verkligheten och inte formar den. Detta går alltså inte överens med vad respondenterna upplevde. De upplevde

snarare att *Poliserna i våldsvågen* återspeglar det ”verkliga” livet inom ett sammanhang av redigerade, överdrivna och manipulerade scener, särskilt då materialet är komprimerat.

En aspekt som framkom under diskussionen var att serien skapade förvirring kring huruvida respondenterna upplevde informationen i serien som verklig statistik. Thea och Axel upplevde att serien framställer ett Sverige som präglas av väldigt mycket intensivt våld. Citat:

Jag vet ju inte om det verkligen är såhär illa i dessa områden eller om det är dramatiserat så att det ska framstå som att det är så illa. Hur var det innan mot hur är det nu? Det kommer massa fakta om hur många som blir dödade exempelvis och jag förstår ju att det är en eskalering utifrån vad jag själv läser i olika medier, men jag har ingenting att möta det emot.

- Axel

“Det som skrämmer mig mest är att våldet ökar ju hela tiden och vi kan inte göra något åt det”

- Thea

“Det värsta är ju att det inte ens är sant, våldet minskar i samhället “

- Jesper

Dessa upplevelser visar på samma resultat som i Lloyd (2024) studie. Som tidigare nämnt i kapitlet "Tidigare forskning" så framkom det att *Cops* likt *Poliserna i våldsvågen* också upplevs som förvirrande. I båda fallen påverkar innehållet i serierna att publiken upplever våldet och kriminaliteten i landet som större än vad det egentligen är. I detta fall ifrågasätts autenticiteten inte bara på polisernas framställning utan snarare i huruvida det som visas faktiskt är korrekt sett till faktiska siffror. Däremot som tidigare konstaterats kan reality-tv definieras som en blandning av iscensatta bilder och autentiskt material (Bagdasarov, Z et al, 2023). Detta betyder att oavsett publikens upplevelser så behöver inte realitygenren ta hänsyn till huruvida saker klipps ihop eller vad som visas först och så vidare. Såvida de inte visar fakeat material vilket respondenterna inte upplevde det som.

3. Slutsatser/diskussion

Frågeställningarna som studien ämnade undersöka var: 1) Hur upplever publiken *Poliserna i våldsvågen* i relation till reality-TV genren och underhållning? 2) Hur upplever publiken det autentiska perspektivet i *Poliserna i våldsvågen*?

Den första frågeställningen besvarades i analysdel 6.1 där det framkom att respondenterna upplevde *Poliserna i våldsvågen* som ett realityprogram som faller under genren reality-tv. Vidare i analysen framkom det att majoriteten av respondenterna hade negativa associationer till reality-genren och dessa associationer speglade även deras upplevelser av *Poliserna i våldsvågen*.

Huruvida respondenterna upplevde *Poliserna i våldsvågen* i relation till underhållning skiljde sig mer åt än när serien ställdes i relation till reality-tv genren. Det här då respondenterna hade olika uppfattningar och upplevelser kring om *Poliserna i våldsvågen* underhåller eller informerar publiken. Trots att *Poliserna i våldsvågen* enligt Hills (2015) definition tillhör undergenren *Factual Televisions* som syftar till att vara faktaenlig och informativt så upplevde vissa respondenter att serien är utformad endast med ett underhållningssyfte. De respondenter som upplevde serien som informativt fann ändå också att den besitter en stor del av underhållningsvärde. Precis som begreppen avser, upplevde respondenterna serien som en kombination av underhållning och information - men detta olika mycket. De yngre respondenterna, Knut och Ylva (23 respektive 20) antydde att de kan tänka sig att se fler avsnitt av serien medan de äldre respondenterna antydde att de varken är intresserade av att se mer eller spendera mer tid på det. I detta fall framkom att yngre uppskattar reality-tv mer som underhållning än vad äldre personer. Att respondenterna upplever *Poliserna i våldsvågen* som reality-tv med huvudfokus att underhålla är därmed en rimlig slutsats. Det här skulle vidare kunna förklaras av den kulturella miljö och brottsfrekvensen respondenterna lever i eftersom de känner sig distanserade till innehållet. Distansen påverkar respondenterna till att inte kunna förknippa innehållet till sin vardag och därmed har en lättare inställning. Utifrån underhållningaspekten kan serien utifrån publiken definieras tillhöra Hills undergenre *Infotainment* snarare än *factual television*. Samt för att tydligt besvara frågeställningen dra slutsats om att publikens framhöll tydliga svar på att de ansåg *Poliserna i våldsvågen* vara reality-tv som dessutom låg i linje med tidigare definitioner av reality-tv.

Gällande frågeställning 2 blev diskussionen angående autenticitet lång och komplicerad då frågor om fiktion och verklighet samt förvrängning togs upp. Detta är begrepp som i sig besitter en komplexitet. Som förklarar i teorikapitlet är reality-tv svårdefinierat och respondenterna upplevde innehållet till viss del autentiskt och till viss del förvrängt eller falskt. Den gemensamma åsikten kring autenticitet i serien var att det som visas är äkta men att det däremot inte speglar en rättvis bild av situationer då det är ihopklippt. Respondenterna upplevde även poliserna skådespelade och förskönade sig själva vid sin framställning. Särskilt om de jämförde med deras tidigare upplevelser av poliser de träffat "i största allmänhet". Mycket material i *Poliserna i våldsvågen* ansåg respondenterna vara likt serier som är fiktiva. Det här bidrar till att förvirringen kring vad som är sant och inte ökar då man finner liknande situationer i fiktiva berättelser som äkta. Frågeställningen besvaras således med slutsatsen att en äkta verklighetsbild finns men att autenticiteten i serien upplevs vara försvagad av ihopklipp och förvrängningar samt att respondenternas inställning till polisens framställning var kritisk.

Frågeställningarna upptäcktes flätas ihop till stor del i analysen då respondenterna i diskussionen ofta pratade om reality-tv i samband med underhållning och autenticitet. Respondenternas upplevelser av serien som underhållande bidrog även till att de upplevde materialet som vinklat och ihopklippt, samtidigt som innehållet kunde vara sanning/verkligt. Slutsatsen som dras är att publiken upplever att det är svårare att se något som autentiskt om programmet besitter ett större underhållningsvärde än ett informativt värde. Detta var ett samband som inte framgick i frågeställningarna men som blev intressant att analysera och därmed medtages i slutsatsen.

En sista slutsats relaterad till tidigare forskning om ämnet visar att analysen i denna studie stämmer överens om den tidigare forskningen gjort på liknande serie fast ur amerikanskt perspektiv. Det som går att säga är att serier med samma format och genre, det vill säga *Factual Television* och *Infotainment* upplevs på samma sätt oberoende av om det görs i svensk kontext eller amerikansk kontext.

Att dokumentera polisens dagliga arbete med syfte att sända det inför publik, är ingenting nytt vare sig det gäller fiktion eller verklighet. Vad som däremot förändrats sedan internets intåg på 1990-talet är människors egen möjlighet att dokumentera polisens arbete och sprida detta världen över på olika medieplattformar. Förslag på vidare/framtida forskning skulle

därmed kunna vara att undersöka publikens upplevelse av privatpersoners dokumentation av polisen utifrån ett autenticitetsperspektiv. Försvinner aspekterna av underhållning och informationspraktiker? Förändras polisens agerande, bemötande och uppvisning när de inte är medvetna om att de filmas? Vad är människors inställning till att polisen kan dokumenteras utan förvarning? Osv...

En annan intressant aspekt vore också att genomföra en innehållsanalys och genom den undersöka hur program om poliser kan förklaras utifrån kommersialistiska och - marknadsföringsperspektiv.

4. Käll-/referensförteckning

Bagdasarov. Z, Greene. K, Banerjee. S.C, Krcmar. M, Yanovitzky. I, Ruginyte. D 2010. I am what I watch. *Journal of Broadcasting & Electronic Media* 54(2): 299- 315.

Curry, K. (2001) MEDIATING COPS: AN ANALYSIS OF VIEWER REACTION TO REALITY TV *Journal of Criminal Justice and Popular Culture*, 8(3) (2001) 169-185

Edin, Anna. (2005). Verklig underhållning – Dokusåpor, publik och kritik. Stockholm: Sellin & partner

Ekström, M. & Johansson, B. (2019) *Metoder i medie- och kommunikationsvetenskap*. 3 uppl. Lund: Studentlitteratur

Ganetz, Hillevi (2008) *Talangfabriken: Iscensättningar av genus och sexualitet i svensk reality-tv*. Crossroads of knowledge, Uppsala universitet.

Goffman, E. (2020) *Självframställning i vardagslivet*. 7 uppl. Studentlitteratur AB: Lund

Harper, D. (2002), Talking about pictures: a case for photo elicitation, *Visual Studies*, Vol. 17 No. 1, pp. 13-26.

Hill, A. (2019) *Media experiences: Engaging with drama and reality television*. Routledge

Hill, A. (2015) *Reality tv*. Routledge

Hill, A. (2007) Restyling Factual TV: Audiences and news, documentary and reality genres.

Kvale, S. & Brinkmann, S. (2014) *Den kvalitativa forskningsintervjun*. 3 uppl. Lund: Studentlitteratur

Lloyd, Kailee. (2024). Missing The Mark: Evaluating Reality Television's Controversial Relationship with Policing in the United States. *LSU Law Journal for Social Justice & Policy*: Vol. 4, Article 13.

Meyrowitz, J (1986) *No Sense of Place, The Impact of Electronic Media on Social Behavior*. Oxford University Press

Montoya-Bermúdez Diego F. & Soto-Sanfiel María T (2022) *Consumption of true crimes and perceived vulnerability: Does the cultural context matter?*

Nabi, R. Biely, E. Morgan, S. & Stitt, C. (2003). *Reality-Based Television Programming and the Psychology of Its Appeal*. Media Psychology - MEDIA PSYCHOL. 5. 303-330. 10.1207/S1532785XMEP0504_01.

Nationalencyklopedin (u.å.). Verkligheten. Tillgänglig: Nationalencyklopedin. [2024-05-10]

Sjöberg, J., Cassinger, C. and Rampazzo Gambarato, R. (2023), "Communicating a sense of safety: the public experience of Swedish Police Instagram communication", *Journal of Communication Management* <https://doi.org/10.1108/JCOM-03-2023-0033>

Soto-Sanfiel MT, Montoya-Bermúdez DF. Consumption of true crimes and perceived vulnerability: Does the cultural context matter? *International Communication Gazette*. 2023;85(7):560-579.

Østbye, H., Knapskog, K., Helland, k., Larsen, L.O. (2004) *Metodbok för medievetenskap*. 1 Uppl. Liber ekonomi.

Hemsidor:

Brottsförebyggande rådet (2024). Dödligt Våld i Sverige sedan 1990, omfattning, utveckling och karaktär. Rapport 2024:6. Tillgänglig:
https://bra.se/download/18.5c4e55aa18f37aae68529c8/1715781927355/2024_6_Doldigt-vald-i-Sverige-sedan-1990.pdf

Brottsförebyggande rådet (2021) Dödligt skjutvapen våld i Sverige och övriga Europa Rapport 2021:8. Tillgänglig:
https://bra.se/download/18.1f8c9903175f8b2aa70c9a1/1629181100220/2021_8_Dodligt_skjutvapenvald_i_Sverige_och_andra_europeiska_lander.pdf

Dagens ETC (2020) Polisfavoriten “Cops” går i graven - så har serien format USA. Tillgänglig:
<https://www.etc.se/kultur-noje/polisfavoriten-gar-i-graven-sa-har-serien-format-usa>

Regeringen (2023). Breda satsningar ska förebygga brott. Tillgänglig:
<https://www.regeringen.se/artiklar/2023/11/breda-satsningar-ska-forebygga-brott/>

Polisen (2023). Organiserad brottslighet - polisens arbete. Tillgänglig:
<https://polisen.se/om-polisen/polisens-arbete/organiserad-brottslighet/>

TV4-play (2024) Poliserna i Våldsvågen. Tillgänglig:
<https://www.tv4play.se/program/f997195d0abe9e658c5e/poliserna-i-valdsvagen>
Wikipedia (2024) COPS. Tillgänglig: <https://sv.wikipedia.org/wiki/COPS>

5. Bilagor

Intervjuguide

Gruppintervju/diskussion 28 april

Information till medverkande:

- Börja med blankett med underskrift
- Avbryt inte varandra (förklara då vi ska transkribera).
- Ni får säga "att ni håller med"
- Utveckla gärna era svar
- Det finns inga rätt och fel utan vi är intresserade av era tankar och åsikter, ni behöver inte hålla med varann och vi förstår att det kan vara svårt.
- Vi kan spola tillbaka om det behövs

Börja med personliga frågor

- Namn & ålder
- Yrke
- Socioekonomisk- och geo status

Intervjufrågor

- Vad är era spontana tankar om det ni precis sett? Vad är bra, mindre bra? Osv..
- Hur upplever ni polisen i avsnittet respektive i verkligheten?
- Huruvida känns det som skildras äkta?
- Hur tycker ni att polisen porträtteras / framställs i avsnittet?
- Om vi går tillbaka till kommersialism, att det är TV4 som står för programmet och är producenter - de tjänar uppenbarligen pengar - så vad tänker ni om SVT istället gjort ett program som detta?
- Okej men om vi zoomar ut och bortser från vilken kanal som står för programmet; ska polisen medverka i sådant här?
- Vad är er allmänna inställning till realityserier? Hur den ser ut, är ni kritiska till dem i största allmänhet?

- Tycker ni det känns som fiktion att det är dramatiserat som ni var inne på förut eller tycker ni "nämen det är verkligen det som de speglar så, det är liksom...
- Känner ni inte att ni vill kolla på flera avsnitt.
- Tycker ni poliserna vinklas som mer fake än alla andra medborgarna som medverkar.
- Tror ni att serier som den kan stjälpas eller hjälpa polisen ehm liksom i deras arbete?
- Finns det en risk med att polisen blir kända
- När ni klev in här så hade ni en tanke om vad polisen är och vad dom gör. Står tanken kvar eller har den ändrats
- Upplever ni att det här är ett bra sätt att visa öppenhet på.
- Tycker ni att det är läskigt, blir ni rädda för innehållet eller känner ni att det är informativt?